

Sygn. akt: *X K 715/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku X Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Żaklina Szewczuk

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2018 r. sprawy:

M. G., syna D. i I., urodzonego (...), PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 20 czerwca 2017 roku w G., będąc osadzonym w Zakładzie Karnym G.-P. podał M. K. środki odurzające w wyniku czego M. K. dostał reakcyjnego zatrucia nieznanym (...)dopalaczem hipoglikemii w przebiegu zatrucia, obrażenia te spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający dłużej niż siedem dni, przy czym sytuacja ta naraziła go również na cięższe obrażenia, rozstrój ciała, a nawet bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia,

tj. o przestępstwo określone w art. 160 § 1 k.k.

I. oskarżonego **M. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, który kwalifikuje z art. 160 § 1 k.k. i skazując go za ten występki, na mocy art. 160 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., 627 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 1, art. 2 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) obciąża oskarżonego kosztami sądowymi: 160 zł (sto sześćdziesiąt złotych) tytułem wydatków oraz 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt *X K 715/18*

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku przez oskarżyciela publicznego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w trybie art. 422 § 2 k.p.k. ze wskazaniem, że wniosek dotyczy orzeczenia co do kary i konsekwencji prawnych czynu, Sąd stosownie do treści art. 424 § 3 k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia w sprawie.

Sąd uznał M. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie dyrektywę wymiaru kary określone w art. 53 k.k., zgodnie z którymi sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego (prewencja szczególna), a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i zaspokojenie potrzeby poczucia sprawiedliwości (prewencja ogólna). Przepis ten stanowi również, że wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem

przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu. Natomiast przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę m. in. sposób i okoliczności popełnienia czynu oraz inne przesłanki, o których mowa w art. 115 § 2 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, który był wysoki. Podkreślić należy, że oskarżony przeniósł do oddziału mieszkalnego zakładu karnego dopalacze, które następnie miał zamiar zażyć w celach rekreacyjnych. Zaznaczyć należy, że zachowanie oskarżonego miało charakter zaplanowany, M. G. przygotował się wcześniej, żeby wnieść na oddział dopalacze. Po drugie zważyć trzeba, że konsekwencje udzielenia przez niego substancji współosadzonemu były duże, bowiem M. K. na skutek zatrucia tym środkiem mógł stracić życie lub zdrowie. M. G. jako osoba dorosła wiedział, że zażywanie środków odurzających jest szkodliwe i może mieć różny wpływ na różne osoby.

Wychodząc poza ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez M. G., Sąd uwzględnił również okoliczności obciążające oskarżonego oraz te, które przemawiały na jego korzyść. I tak, za okoliczność przemawiającą na niekorzyść oskarżonego Sąd uznał wysoki stopień winy oskarżonego przejawiający się w tym, że w sposób rażący zlekceważył obowiązujący porządek prawny oraz regulamin wewnętrzny zakładu. Okolicznością obciążającą oskarżonego jest również to, że na skutek rekreacyjnego zażycia substancji uzyskanej od M. G. M. K. doznał obrażeń w postaci hipoglikemii w przebiegu zatrucia, które spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający dłużej niż siedem dni, przy czym sytuacja ta naraziła go również na cięższe obrażenia, rozstrój ciała, a nawet bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia. Na niekorzyść oskarżonego przemawiał również fakt jego uprzedniej karalności, w tym za przestępstwo z art. 59 ust 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony wiedział zatem, że udostępnianie środków odurzających innym osobom jest niezgodne z prawem i takie zachowanie będzie sankcjonowane.

Natomiast okolicznością łagodzącą jest to, że ilość środka odurzającego, jakiego udzielił M. K. nie była znaczna, tj. zgodnie z zeznaniami M. K. starczyła na nabicie 1 lufki. Oskarżony nie żądał również od M. K. żadnych korzyści w zamian za udzielenie mu dopalaczy, zatem zachowanie oskarżonego nie miało na celu wzbogacenia się. M. G. podając swojemu koledze z celi środek nie zdawał sobie sprawy z tego, jak substancja ta zadziała na M. K.. Świadczy o tym to, że sam również zażywał ten środek, zatem nie chciał narazić M. K. na utratę życia i zdrowia.

Mając na uwadze zagrożenie karne przewidziane przepisem stanowiącym podstawę skazania oraz ogół przytoczonych okoliczności, Sąd uznał za zasadne wymierzenie kary 3 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzona kara zbliżona jest do dolnej granicy ustawowego zagrożenia, bowiem zgodnie z treścią art. 160 §1 k.k. sprawcy tego czynu grozi kara do 3 lat pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara za przypisane mu przestępstwa w realiach niniejszej sprawy będzie sankcją sprawiedliwą, adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Uwzględnia ona nadto okoliczności obciążające oskarżonego. Sąd miał także na uwadze względy prewencji ogólnej, jak i konieczność kształtowania w tym zakresie świadomości społeczeństwa.

Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie, z uwagi na uprzednią karalność oskarżonego, jak i to, że czynu tego dopuścił się odbywając karę pozbawienia wolności nie zachodzą warunki określone w art. 69 § 1 k.k., tj. pozytywna prognoza kryminologiczna, jak również niekaralność na karę pozbawienia wolności. Oskarżony jest osobą karaną, w tym za czyny podobne, lecz nadal w sposób celowy i świadomy lekceważy obowiązujący porządek prawny i w ocenie Sądu brak podstaw dla uznania, że zaprzestanie dokonywania tego w przyszłości.

W punkcie II wyroku Sąd zgodnie z obowiązującymi przepisami zasądził od oskarżonego M. G. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 160 złotych, a także należną opłatę sądową w wysokości 60 złotych. W ocenie Sądu, zdolności majątkowe oskarżonego nie stoją na przeszkodzie temu, by poniósł on koszty wywołane jego nagannym postępowaniem. Ponadto oskarżony jest osobą młodą, uzyskującą wprawdzie niewysoki, ale stały dochód, dlatego Sąd nie znalazł podstaw, by zwolnić go z konieczności ponoszenia w/w kosztów.

(...)

1) (...);

2) (...)

3) (...).

G., dnia 3 grudnia 2018 r.